بر اساس وعده سازمان هواپیمایی کشوری ؛

مسافران می‌توانند بر اساس خدمات هزینه را کنترل کنند

■ آن طور که سازمان هواپیمایی کشوری وعده داده، قرار است بلیت پروازها بر مبنای استفاده از خدمات از جمله کترینگ، اضافه بار و انتخاب صندلی و... تعیین شود. بر این اساس، قرار شده که نرخ بلیت هواپیما هم در راستای کاهش اصلاح شود.

گروه گردشگری –سازمان هواپیمایی کشوری به تازگی اعلام کرده که خبرهای خوبی برای مسافران هوایی در راه است و قرار شده که نرخ بلیت هواپیما اصلاح شود.

در حقیقت گفته می‌شـــود این اصلاح نرخ بلیت هواپیما در راستای کاهش بوده و مســـافران براساس خدمات می‌توانند هزینه را کنترل کنند

به بیان روشـــن‌تر قرار اســـت اینگونه برنامه‌ریزی شود که در پرواز مسافران حق انتخاب خدماتی که می‌خواهند دریافت کنند یا نکنند را داشته‌باشند. اگر کسی باری دارد یا می‌خواهد از کترینگ داخل هواپیما استفاده کند، هزینه آن را بپردازد و در مقابل کسی که نمی‌خواهد از خدمات استفاده کند نرخ بلیتش بدون خدمات محاسبه شود.

اما در حال حاضر خرید بلیت چگونه است و آیا مسافران امکان این را دارند که خدمات را به صورت جداگانه خریداری کنند؟

براســـاس آنچه در ســـایت‌های فروش بلیت هواپیما مشاهده می‌شـــود هزینه خدماتی مانند وعده غذایی و میزان بار بر روی قیمت نهایی بلیت حســـاب شده و مسافران می‌توانند نسبت به خرید آن اقدام کنند ولی امکان تغییری در آن وجود ندارد. یعنی ایـــن امکان وجود ندارد که مســـافران وعده غـــذایی را انتخاب یـــا حذف کنـــد یا مثلا نوع آن را تعیین کنـــد. یا همچنین امکان انتخاب اضافه بار نیز وجود ندارد و تنها گزینه موجود در برخی شرکت‌های هواپیمایی و البته در برخی پروازها انتخاب صندلی با دریافت هزینه بیشتر از مسافر است.

آن طور که برخی از شرکت‌های هواپیمایی به ایسنا اعلام کردند در حال حاضر آمادگی لازم برای ارائه خدمات جداگانه مانند انتخاب نوع غذا، صندلی و اضافه‌بار برای مسافران وجود دارد ولی هنوز این موضوع عملیاتی نشده‌است و در حال حاضر مسافران نمی‌توانند به صورت کلی خدمات جداگانه‌ای خریداری و برخی از خدمات را حذف کنند.

البته در دنیا نیز شرکت‌های lowcostcarries "شرکت هواپیمایی کم‌هزینه یا ارزان قیمت" وجود دارد. شرکت هواپیمایی ارزان‌قیمت، خدمات سنتی را که معمولاً به عنوان بخشی از کرایه گنجانده می‌شود، ارائه نمی‌کند. این شـــرکت‌ها قیمت بلیت را برای مسافران کاهش می‌دهند اما ضررها را با پرداخت هزینه‌های اضافی مانند غذا، اولویت سوار شدن، تخصیص صندلی و چمدان جبران می‌کنند.

در گفت و گو با عضو مرکز پژوهش های مجلس تاکید شـــد:

لزوم حضور نمایندگان بخش خصوصی در طرح جدید گردشگری مجلس

گروه گردشـــگری – کارشناسان هشدار می دهند که اگر موانع سرمایه گذاری و تقویت زیرساخت ها حل رفع نشود، طرح جدید در حوزه گردشگری هم به سرنوشت قوانین دیگر درآمده و بلااجرا خواهد شد.

در حـــالی که وزارت میراث فرهنگی و برخی نمایندگان مجلس تلاش می‌کننـــد با الحاق مـــوادی به قانون تأمین مـــالی تولید و زیرساخت‌ها، بخشی از مشکلات سرمایه‌گذاری در گردشگری را حل کنند، کارشناسان نسبت به اثربخشی این طرح هشدار می‌دهند. محمدامین گزار، عضو مرکز پژوهش‌های مجلس، تأکید می‌کند که طرح ارائه‌شده به‌جای حل مسائل گذشته، صرفاً بازنویسی قوانین اجرا نشده است. او معتقد است اگر مسئله‌شناسی در تدوین طرح‌ها جدی گرفته نشود و بخش خصوصی هم در فرآیند قانون‌گذاری مشارکت نداشته باشد، این طرح نیز سرنوشتی مشابه قوانین بلااجرا خواهد داشت.

طرح ارائه‌شده در مجلس باید ناظر به حل مسئله باشد. در این خصوص دقیق‌تر توضیح می‌دهید؟

طرحی که ارائه می‌شود باید ناظر به مسئله‌شناسی باشد؛ یعنی مسائل و گره‌هایی که پیش‌تر وجود داشته، شناسایی شود و طرح درصدد رفع همان گره‌ها باشد. اما متأسفانه آنچه در نسخه اولیه این طرح اتفاق افتاده این است که به جای حل مسائل موجود، صرفاً تکرار مکررات قانونی گذشـــته با ادبیاتی متفاوت صورت گرفته است. به عنوان مثال ماده ۲۳ «قانون مدیریت خدمات کشوری» تصریح می‌کند ایجاد واحدهای گردشگری، درمانی، آموزشی و ورزشی توســـط دســـتگاه‌های اجرایی ممنوع است مگر با مجوز و تحت نظارت وزارت میـــراث فرهنگی البته تبصره‌ای هم دارد. حالا در طرح پیشنهادی، ماده‌ای آمده که همان حکم را با ادبیاتی متفاوت تکرار کرده و گفته کلیه دســـتگاه‌های اجـــرایی دارای واحدهای گردشگری موظفـــاند نسبت به اخذ پروانه بهره‌برداری از وزارت میراث اقدام کنند و خدمات واحدهای خود را در اختیار عموم قرار دهند. این چه تغییری نسبت به قبل ایجاد کرده؟ ما قانونی داشتیم که اجرا نشده؛ حالا همان را دوباره نوشته‌ایم. این نمی‌تواند مسئله‌گشا باشـــد. چون نیامدند ببینند که موانع اجرایی شـــدن آن قوانین چه بوده است.

آیا در روند بررسی، اصلاحاتی روی این مواد صورت گرفته؟

خوشـــبختانه در کمیسیون تخصصی، ماده مذکور اصلاح شـــد. ما گفتیم کلیه دســـتگاه‌های اجرایی موضوع ماده ۲۹ قانون برنامه ششم توسعه کشور، به استثنای نهادهای نظامی، انتظامی و امنیتی موظفـــاند اگر واحد گردشگری دارند، پروانه بهره‌برداری از وزارت میراث دریافت کنند، مدیریت آن واحدها را به اشخاص ذی‌صلاح دارای مجوز واگذار کنند، و خدمات مازادشان را با اولویت کارکنان دولـــت، در اختیار عموم قـــرار دهند. تبصره‌هایی هم به آن اضافه کردیـــم، از جمله اینکه بخـــشی از درآمد حاصل از واگذاری این واحدها به عنوان کمک‌هزینه خدمات گردشگری برای کارکنان همان دستگاه در نظر گرفته شود. مشکلات اجرایی که قبلاً بوده را باید حل می‌شد ولی این کار انجام نشد. این در حالی است که مسئله شناسی آنها خوب بوده است.

یکی از مشـــکلات دیگر این اســـت که طراحان به صورت کاملاً یک‌جانبه و تک بعدی به حوزه گردشـــگری نگاه کرده‌اند. گویی هیچ اولویت یا دغدغه دیگری در نظام حاکمیتی کشور وجود ندارد و همه منابع باید به گردشـــگری اختصاص پیدا کند. ما باید سعی کنیم ملاحظات سایر دستگاه‌ها را هم لحاظ کنیم. این نگاه موجب می‌شـــود که در عمل، طرح‌ها اجرا نشـــوند چون سایر دستگاه‌ها احساس می‌کنند ملاحظات و نیازهایشان نادیده گرفته شده است. تجربه نشان داده بسیاری از مواد قانونی قبلی هم به همین دلیل اجرا نشده‌اند؛ چون صرفاً از منظر وزارت میراث نوشته شده‌اند و مثلاً ملاحظات وزارت جهاد کشـــاورزی یا دیگر دستگاه‌ها را در نظر نگرفته‌اند.

مثالی هم از این موضوع دارید؟

در ماده ۱۰ این طرح گفته شده صندوق توسعه ملی موظف است ســـالانه ۱۰ درصد از منابع ریالی هر سال خود را صرف پرداخت تسهیلات به بخش گردشگری کند. در ظاهر پیشنهاد جذابی است، اما در عمل چالش‌برانگیز اســـت. چرا؟ چون صندوق توسعه ملی برای حمایت از همه بخش‌های تولیدی کشور ایجاد شده، نه فقط گردشـــگری. حالا اگر الزام شود که ۱۰ درصد منابع به یک حوزه خاص تخصیص یابد، سایر حوزه‌های اولویت‌دار کشور مثل آب، برق، نفت و پتروشیمی چه می‌شـــود؟ تازه این هم در حالی است که منابع صندوق از محل فروش ارز اســـت، ولی در این ماده گفته شـــده تسهیلات به صورت ریالی پرداخت شود، که خودش یک اشکال ساختاری دیگر است. فقط گفته‌اند گردشگری مهم است و از صندوق توسعه یک چیزی به آن اختصاص دهید.

درباره بندهای مربوط به منابع استانی چطور؟

همین نگاه در ماده ۸ هم دیده می‌شود. گفته شده شورای برنامه‌ریزی استان‌ها موظفـــاند ۱۰ درصد از اعتبارات تملک دارایی سرمایه‌ای استان را صرف تقویت زیرساخت‌های گردشگری کنند. سوال این است اگر این حکم پیش‌تر هم در قوانین بودجه آمده و اجرا نشده، چرا به جای ریشه‌یابی دلایل اجرا نشدن آن، همان را دوباره تکرار کرده‌ایم؟ ما باید برویم ببینیم علت عدم اجرا چه بوده، نه اینکه صرفاً بازنویسی کنیم و انتظار داشته باشیم که این بار معجزه‌ای رخ دهد.

روند بررسی این طرح در مجلس در چه مرحله‌ای است؟

فعلاً در کمیته تخصصی مربوط به طرح، مواد در حال بررسی هستند. پس از جمع‌بندی در کمیته، طرح به کمیسیون تخصصی می‌رود و در آنجا با حضور نمایندگان دستگاه‌های مختلف بحث می‌شود. اگر کمیسیون به جمع‌بندی برسد، متن نهایی به صحن علنی مجلس ارائه خواهد شد و در صورت رأی نمایندگان، به تصویب می‌رسد. این پروســـه باید ۷ ماه طول بکشد ولی با سرعتی که پیش می‌رود کمتر می‌شود. این اتفاق خوبی بوده است و مسئله شناسی درست انجام شده منتها باید ببینیم چرا می‌خواهیم زیرساخت توسعه داده شـــود چون سرمایه گذار خصوصی در ساخت تأسیسات کمک کند یا اینکه چرا می‌خواهیم موانع ســـرمایه گذاری برداشته شود؟ با این هدف که دست بخش خصوصی باز شود تا مشارکت کند.

نقش بخش خصوصی در این فرآیند چگونه بوده؟

متأســـفانه هیچ نماینده‌ای از بخش خصوصی گردشـــگری در جلســـات بررسی این طرح حضور ندارد. ما نه نماینده‌ای از اتاق بازرگانی داشـــته‌ایم، نه از جامعه هتلداران، نه فعالان اقامتگاه‌های بوم‌گردی. این در حالی است که وقتی هدف از توسعه زیرساخت و رفع موانع سرمایه‌گذاری، تسهیل برای بخش خصوصی است،

چطور ممکن است بدون مشارکت خود آن‌ها طرح بنویسیم؟

شـــاید برای حضور جامعه هتلداران توجیه وجود داشته باشد اما

نقش اتاق بازرگانی کجاست؟

از زمانی که تیم جدید در اتاق بازرگانی مستقر شده‌اند، تمرکزشان بیشتر بر صنایع دستی و صادرات فرش بوده. البته حمایت‌هایی هم از بوم‌گردی و خانه‌مسافرها داشته‌اند، اما در حوزه سرمایه‌گذاری بزرگ مثل هتل‌سازی، پیشنهاد مشخصی نیاورده‌اند. مثلاً در یکی از بندهای پیشنهادی، هتل‌های چهار و پنج‌ستاره مشمول معافیت مالیاتی شـــده‌اند اما درباره بوم‌گردی یا خانه‌مسافرها هیچ اشاره‌ای نشده. این خودش نشان‌دهنده عدم تعادل در نگاه‌هاست.

در حـــالی که وزارت میراث فرهنـــگی هم به دلایل خاص خود، حضور اتاق را در جلسات محدود کرده بود. این در حالی است که به نظر من، این کار باید در درجه اول توسط خود بخش خصوصی پیگیری می‌شد. اتاق بازرگانی باید می‌آمد، می‌گفت چرا ما در این جلسات حضور نداریم؟ چرا به ما اجازه مشارکت نمی‌دهید؟ چرا پیشنهادهای ما را نمی‌شنوید؟ باید کنش‌گری می‌کرد، ولی چنین چیزی از ســـوی اتاق دیده نشد. حالا که کار جلو رفته، برخی تازه متوجه شده‌اند که باید وارد شوند، اما خب فرصت‌هایی از دست رفته است.

وزارت امور اقتصاد و دارایی
گمرک ایران
حوزه نظارت گمرکات استان هرمزگان

آگهی مناقصه عمومی

مناقصه شماره ۲۰۰۴۰۰۰۱۶۱۰۰۰۰۰۳

حوزه نظارت گمرکات استان هرمزگان در نظر دارد مناقصه تهیه، حمل و نقل، نصب و راه اندازی سیستم اسپیلت گمرک شهید رجایی خود واقع در شهر بندرعباس کوی فرهنگیان به شماره ۲۰۰۴۰۰۰۱۶۱۰۰۰۰۰۳ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.

تاریخ انتشار مناقصه در سامانه ۱۴۰۴/۰۳/۰۷ می باشد.

مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: تا ساعت ۱۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۱

مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: تا ساعت ۱۹مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۵

زمان بازگشایی پاکت ها : ساعت ۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۶

جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت های الف: آدرس اسکله شهیدرجائی- ساختمان مرکزی حوزه نظارت گمرکات استان هرمزگان- طبقه سوم – واحد امور قراردادها مراجعه نمایید.

روابط عمومی حوزه نظارت گمرکات استان هرمزگان

شناسه: ۱۹۳۶۷۹۴

آگهی تجدید مناقصه عمومی

نوبت دوم

شهرداری بندرلنگه به استناد مصوبه به شماره ۱۲۶۲۴۷/ش مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۸ شورای اسلامی شهر بندرلنگه در نظر دارد امورات نظافت ، جمع آوری و حمل و دفن زباله شهری از طریق برگزاری مناقصه به شرکتهای معتبر و واجد الشرایط واگذار نماید لذا از کلیه پیمانکاران وشرکتهای دارای تائیدیه از اداره کار وامور اجتماعی دعوت بعمل می آید از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۳۱ لغایت روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۷جهت دریافت اسناد و مدارک شرکت در مناقصه وکسب اطلاعات بیشتر به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www. setadiran.ir مراجعه و حداکثر تا روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۸ساعت ۱۹:۰۰ مدارک را تکمیل نموده و پیشنهاد خود را در سامانه مذکور بار گذاری نمایند . زمان بازگشایی دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۹ ساعت ۰۹:۰۰ می‌باشد.

شرایط:

۱- میزان سپرده شرکت در مناقصه به مبلغ ۱۳/۲۵۱/۱۵۴/۰۰۰ ریال بصورت ضمانتنامه معتبر بانکی دارای حداقل سه ماه اعتبار یا واریز نقدی به شماره شبای بانک قرض الحسنه مهر ایران شعبه بندرلنگه IR ۴۴۰۶۰۰۷۲۰۷۷۱۰۰۹۱۸۹۸۵۱۰۰۱ می‌باشد (اسناد مطالبات مورد قبول کمیسیون نمی باشد)

۲- برندگان اول و دوم و سوم مناقصه هر گاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.

۳- به پیشنهادات مخدوش ،مبهم،مشروط،فاقدسپرده و یا پیشنهاداتی که پس از موعد مقرر رسیده باشد ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۴- شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار است.

۵- سایر اطلاعات وجزئیات مربوط به مناقصه دراسناد مناقصه موجود می باشد.

۶- شماره مناقصه در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ۲۰۰۴۰۹۳۵۰۲۰۰۰۰۰۶ می باشد .

شهرداری بندرلنگه

شناسه: ۱۹۳۳۱۹۷

تحریر های
تحویل در محل ویژه ادارات
نوشت افزار هانی
شعبه ۱ : نوبنیاد ، مرکز خرید آرین
شعبه ۲ : صدف ، مرکز خرید بساک
Hany_Tahrir 0902 299 2099